

DEN FÖRLORADE SONEN

Nu ska du få höra den spännande berättelsen om den förlorade sonen.

Det var en Kung som hade två söner, prinsen och hans storebror. Den här Kungen var världens bästa pappa och han älskade sina två barn över allt annat på jorden.

Han såg till att de hade precis vad de behövde och de saknade ingenting. Hans hus var ett stort palats med en vacker trädgård där de kunde spela fotboll och njuta av livet. Prinsen och hans storebror hade varsitt fint rum fullt med häftiga saker och livet var underbart.

En dag när Kungen inte längre levde så skulle prinsen och hans bror få ärva det vackra huset och allt som pappan ägde.

Men trots att de hade det så bra så hände något...

En dag sa prinsen till pappa Kungen: 'Jag vill ha min del av arvet nu jag vill inte vänta tills du dör.' Jag vill inte vara kvar här, jag måste få leva livet själv och klara mig utan dig. Jag behöver inte en pappa som håller koll på mig

Pappa Kungen blev såklart ledsen men han visste att prinsen måste få fatta sina egna beslut och därför gick han med på att dela allt han ägde mellan sönerna.

Det var med ett tungt hjärta Kungen såg sin älskade prins packa ihop sina saker och göra sig redo för den långa resan.

Han kramade om sin son hårt och stod länge och tittade efter honom där han gick längs vägen bort från palatset medans tårarna rann nerför hans kinder.

Prinsen gav sig iväg till ett land som låg långt långt borta. Han tyckte att det kändes rätt skönt att slippa ha en pappa som hela tiden kollade vad han gjorde och det var verkligen på tiden att han fick bestämma över sig själv.

Han hade mycket pengar och det gjorde att han snabbt fick vänner. Alla ville vara med prinsen och livet var bara så underbart. Varför hade han inte gjort det tidigare!?

Men det skulle inte vara så länge till... pengarna började ta slut och då började också vännerna försvinna en efter en.

Ingen ville vara med honom längre och han kände sig SÅ ensam.

Och inte nog med det, landet som prinsen hade åkt till drabbades av svält, det fanns ingen mat och människorna började lida. Nu var han både ensam, fattig och hungrig.

Han kände så ledsen och förtvivlad, vad skulle han ta sig till, han behövde ett arbete snabbt så att han på något sätt skulle få pengar eller mat.

En dag träffade han en bonde som gick med på att ge honom ett jobb där han skulle vakta grisar.

Men så småningom blev han så hungrig, att han till och med skulle ha kunnat äta grisarnas äckliga mat, men inte ens det fick han göra.

När han satt där och stirrade på grisarna började han tänka tillbaka på hur det var innan han åkte iväg. På allt han hade haft hos pappa Kungen och hur älskad han var. Att han inte saknade något när han var hemma...

"Hemma har till och med de anställda vad de behöver och mer därtill, och här går jag och håller på att dö av hunger! Vad håller jag på med?!" sa han för sig själv.

Jag måste gå hem till min pappa och be honom om förlåtelse. Jag är verkligen inte längre värd att kallas hans son men kanske kan han vara snäll och låt mig få arbeta som en av hans tjänare i palatset.

Under tiden stod pappa kungen utanför palatset och spanade mot vägen, precis som han gjort varje dag sen prinsen lämnade honom.

Det gjorde så ont i hans hjärta och han saknade sin son så otroligt mycket. Han hoppades och hoppades och hoppades att han en dag skulle få se sin vackra son komma tillbaka hem.

Prinsen hade fattat sitt beslut, han skulle återvända hem till sin far.

Det kändes faktiskt riktigt jobbigt, vad skulle pappa säga, han skulle säkert bli arg och skälla ut honom men det spelade ingen roll. Att vara tjänare hos pappa kungen var ändå bättre än det liv han levde nu.

Prinsen började den långa resan tillbaka till sitt hem.

Medan han fortfarande var långt borta fick pappa kungen syn på prinsen där han gick med tunga steg. Kunde det var sant?! Var det verkligen han?

Kungen kände hur hjärta började banka som aldrig förr och hur sorgen och oron byttes ut mot kärlek och medkänsla! Det var fortfarande lång väg kvar men kungen kunde inte vänta. Han började gå med snabba steg mot prinsen och till slut började han springa. Han sprang så fort han kunde!

Prinsen kände igen honom direkt och även hans hjärta började banka men mest för att han blev rädd, åh nej tänkte han! Han måste vara rasande eftersom han springer, han kommer säkert säga att det inte ens är någon idé att jag kommer hem eftersom jag har svikit hela familjen. Och strax innan pappa kungen hunnit fram till honom föll han ner på sin knä med händerna för ansiktet.

Men då hörde han... "Min son min son!!!!!"

Pappa kungen föll ner bredvid prinsen, tog honom i sin famn och kysste honom på kinderna och grät, min älskade prins, jag har saknat dig, tack och lov att du lever, jag har väntat på dig varje dag ändå sen du gav dig av!

Då tittade prinsen på sin pappa och sa: 'Pappa, förlåt mig mig!!! Jag har svikit dig, jag har gjort fel och är inte längre värd att kallas din son. Prinsen grät och han skämdes verkligen över vad han gjort...

Nu hade kungens tjänare hunnit ifatt dem och kungen sa till sina tjänare: "Skynda er! Ta fram den bästa kläderna i palatset och sätt dem på min son. Och en ring med juveler och ett par nya skor! Han behöver nog plåstras om också och ge vatten att dricka. "

"Ordna en grillfest med den godaste maten för ikväll ska vi fira!" Min son prinsen var död, men han har återvänt till livet. Han var förlorad, men nu har han kommit tillbaka.'

Prinsen bara gapade när han hörde vad kungen sa till sina tjänare, det var inte alls vad han hade väntat sig. Ingen utskällning, inget straff... bara kärlek. Kunde det vara möjligt att han bara fick komma tillbaka.

Och så började festen!

Under tiden kom storebrorsan hem. Han hade varit på jobbet och redan på långt håll hörde han musik och dans från huset

Men vad händer nu tänkte han...? Han hade varit så van vid att se sin pappa ledsen över att prinsen hade lämnat så det var verkligen konstigt att det var en fest i deras hus.

Förvånad frågade han en av tjänarna – "vad är det som händer, vad firar vi?"

Tjänaren svarade –" Men har du inte hört?! Din bror har kommit tillbaka!"

Då blev storebrorsan rasande och vägrade gå in i huset. Tjänaren hämtade pappa kungen så att han skulle kunde övertala honom att komma in...

"Min son vad är det som händer, kom in och fira med oss!"

Men storebrorsan svarade: "I alla dessa år har jag arbetat hårt, jag har varit här hemma, hjälpt dig och inte en enda gång har jag vägrat att göra vad du har bett mig om. Men under hela den här tiden har du aldrig fixat en fest för mig och mina vänner. Men nu när den där slösaren kommer hem, som har slösat alla dina pengar och svikit dig så många sätt, då firar du det med en stor grillfest, nya kläder och allt."

Se så, min käre son... sa kungen sade till honom: "du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. Jag ger dig allt du behöver och du behöver inte tänka på något så länge du är här. Men nu måste vi vara glada och fira det som hänt, för han är din bror, och han var död men lever igen. Han var borta och förlorad, men nu har han kommit hem igen."

Det här är en underbar berättelse om en pappa och hans kärlek till sina barn men egentligen om Guds stora fantastiska kärlek till dig och mig...

Så här gör Gud mot oss, han visar oss kärlek. Även om vi lämnar honom och går vår egen väg så kommer han alltid stå redo med en öppen famn och ta emot oss när vi kommer tillbaka. Han väntar på alla sina barn som valt att gå sin egen väg, och när en kommer hem blir det fest i himlen. Vi ska inte vara som storebrorsan som blir avundsjuk utan vi ska vara tacksamma för att vi får vara i Guds hus där han tar hand om oss. Vi är Guds barn, han är vår pappa och hans kärlek finns alltid därför oss.

Nu ska vi be och du kan be efter mig:

Tack pappa Gud

Att jag får bara ditt barn

Jag vet att din famn alltid är öppen

Och att du tar emot mig

Även om jag går min egen väg

Jag vill alltid vara i ditt hus

AMEN